

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kirkens Gienmæle mod Professor Theologiæ Dr. H. N. Clausen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 2. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1825_413A-txt-shoot-idm310/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Christus, Bibelen og Luther for hvad han selv gjør, og paa faaer dristig, at hans Luft-Castel er den eneste sande evangelisk-christelige Kirke, er det i vore oplyste Tider vist ikke overflodigt, unøgtelig at bevise, det er ikke sandt.

Efter Bogens Titel ventet man en Udsigt over Catholicismens og Protestantismens Kirkeforfatning, Lære og Ritus, som de virkelig har været og nu ere, men allerede i Fortalen (S. VIII) høre vi, at vel har Forf., i Henseende til Catholicismen, indskrænket sig til de Kilder, som Kirken selv tillægget canonisk Gyldighed, da Forsømmelsen heraf har frembragt stor Forvirring i Anskuelsen af Catholicismens Væsen og Principer; men at den protestantiske Kirkelære tilstæder en langt friere Behandling; atsaar, at den kan man (dog vel ikke uden Forvirring) se hvoraf man vil, naar det kun er af et Hoved, der protesterer mod Catholicismen, eller mod hele den historisk-christelige Kirke. Hertil anfører Prof. fra den naive Grund, "at den catholiske Kirke hviler ene paa det historiske Fundament, men at den protestantiske Kirkelære hverken staaer eller falder ved historiske Vidnesbyrd," og heraf er det da klart, at i Henseende til Protestantismen vil Prof. ved Hjælp af Dødens grændseløse Ubestemthed, nærre med sine Læsere, og aldeles forviret Sagen, i det han forsættlig sammenblander sine egne og Andres Meninger om, hvordan man burde have protesteret, med Udviklingen af, hvorledes den Lutheriske, den Svingliske, den Calviniske Menighed virkelig,

i sine Lærdoms-Bekjendelser (Symboler) og Læresager, har protesteret mod Pavehemmens Misbrug, uden derved paa nogen Maade at ville, som Prof. Clausen, søsøve sig fra den eneste sande, almindelig (catholisk) christelige Kirke, som ene hviler paa det historiske Fundament, maa nødvendig staae og falde med Historiens Vidnesbyrd. Anser virkelig Prof. en saadan Fremgangs-Maade for ærlig, da trænger han hoit til at faae mere Lys i sine moralske Begreber, og troer han at kunne forsvare den, da er han aldeles uvidende om Tanke-Lovens, eller Tankningens uforanderlige Principer; thi enten maa det jo være, eller ikke være den bekjendte kirkelige Protestantisme, han taler om, og er det den, da maa han, ligesaa vel i Henseende til Lærdommen, udelukkende holde sig til det almindelig Antagne og Bekjendte, som i Henseende til Forsætning og Ritus; men er det ikke den bekjendte Protestantisme, men kun hans egen og hans gode Venners, han taler om, da skal han ligesaa vel holde sig fra den historiske Protestantismes Ritual og Rituel, som fra dens Lærdom, da han ellers stræber at indsmugle en fremmed Lære under Præste-Risolen, eller at paabyrde Kirken og Menigheden hans Protestantisme, skiondt de have vedkiendt sig en ganske anden. Var det ikke saa, hvi har han da ikke indført sit liturgiske Forslag i Bogen selv, som en Underretning om den protestantiske Kirkes Ritus, eller kan Prof.'s private Meninger om, hvordan den augsburgiske Confession burde forandres, være mere end Forslag, kan Forf.'s Dristighed

